

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Commissie	
98/C 49/01	Ecu.....	1
98/C 49/02	Steunmaatregelen van de staten — C 68/97 (NN 118/97) — Spanje (¹)	2
98/C 49/03	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak nr. IV/M.1009 — Georg Fischer/DISA) (¹)	11
98/C 49/04	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak nr. IV/M.987 — Adtranz/Siemens/Thyssen — Transrapid Int.) (¹)	12
98/C 49/05	Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie (Zaak nr. IV/M.1071 — Spar/Pro) (¹)	13
98/C 49/06	Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie (Zaak nr. IV/M.1064 — Bombardier/Deutsche Waggonbau) (¹)	13
98/C 49/07	Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie (Zaak nr. IV/M.1070 — Spar/Pfannkuch) (¹)	14
98/C 49/08	Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie (Zaak nr. IV/M.1018 — GE Capital/Woodchester) (¹)	14

II *Vorbereidende besluiten*

.....

Nummer

Inhoud (vervolg)

Bladzijde

III *Bekendmakingen*

Commissie

98/C 49/09

Gemeenschappelijke oproep tot het indienen van voorstellen voor het Phare/Tacis-LIEN-programma en het Phare-partnerschapsprogramma 15

Mededeling (zie bladzijde 3 van de omslag)



I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU ⁽¹⁾

13 februari 1998

(98/C 49/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank	40,7788	Finse mark	5,99514
Deense kroon	7,52993	Zweedse kroon	8,78916
Duitse mark	1,97600	Pond sterling	0,661944
Griekse drachme	311,895	US-dollar	1,08274
Peseta	167,500	Canadese dollar	1,55698
Franse frank	6,62356	Yen	135,689
Iers pond	0,790784	Zwitserse frank	1,58784
Lire	1950,64	Noorse kroon	8,21747
Gulden	2,22720	IJslandse kroon	78,3472
Oostenrijkse schilling	13,9046	Australische dollar	1,61074
Escudo	202,321	Nieuw-Zeelandse dollar	1,85719
		Zuid-Afrikaanse rand	5,34820

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft telekopieerapparaten met automatische beantwoorder (nr. 296 10 97 en nr. 296 60 11) die dagelijkse gegevens betreffende de berekening van de landbouwomrekeningskoersen verstrekken.

(¹) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB L 379 van 30.12.1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1971/89 (PB L 189 van 4.7.1989, blz. 1).

Besluit 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB L 349 van 23.12.1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB L 349 van 23.12.1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 345 van 20.12.1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB L 345 van 20.12.1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB L 311 van 30.10.1981, blz. 1).

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN

C 68/97 (NN 118/97)

Spanje

(98/C 49/02)

(Voor de EER relevante tekst)

*(Artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschappen)***Mededeling van de Commissie overeenkomstig artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag aan de overige lidstaten en andere belanghebbenden betreffende bepaalde maatregelen die zijn getroffen of zijn voorgenomen ten behoeve van de onderneming SNIACE SA, gevestigd in Cantabrië**

Bij onderstaande brief heeft de Commissie de Spaanse regering in kennis gesteld van haar besluit om de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden:

„Bij brief van 4 juli 1996 ontving de Commissie een uitvoerige klacht van een advocatenkantoor namens de Oostenrijkse onderneming Lenzing AG, de grootste producent van viscosevezels in de Europese Uni, met betrekking tot verschillende vormen van onwettige steun die zouden zijn toegekend aan zijn concurrent „Sociedad Nacional de Industrias y Aplicaciones de Celulosa Española” SA (hierna SNIACE genoemd). De klager beweerde dat SNIACE aanzienlijke bedragen aan staatssteun had ontvangen over een periode van een aantal jaren, vanaf het eind van de jaren tachtig. Deze steun was niet overeenkomstig artikel 93, lid 3, EG noch ingevolge de kaderregeling voor steunmaatregelen in de sector synthetische vezels bij de Commissie aangemeld. De steun had de concurrentie verstoord en SNIACE kunstmatig in bedrijf gehouden.

Aangezien van de Spaanse autoriteiten, ondanks herhaalde verzoeken om informatie van DG IV, geen antwoord werd ontvangen werd de vermeende steun op 28 oktober 1996 als niet-aangemelde steun onder NN 126/96 geregistreerd. In het licht van vervolgens door de Spaanse autoriteiten verstrekte inlichtingen deelde DG IV de klager en de Spaanse autoriteiten bij afzonderlijke brieven van 10 maart 1997 mee dat er onvoldoende bewijs was van staatssteun in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag en dat de zaak uit het register van niet-aangemelde steun zou worden geschrapt.

Bij brief van 17 april 1997 verstrekte de klager nieuwe informatie ter ondersteuning van zijn klacht, en met name een kopie van een levensvatbaarheidsplan voor SNIACE, dat in 1996 door een particulier adviesbureau was opgesteld. Hierna vonden op 17 mei 1997 en 16 juni 1997 twee bijeenkomsten plaats, respectievelijk tussen DG IV en de klager, en DG IV en de Spaanse autoriteiten. De klacht werd op 17 juli 1997 opnieuw geregistreerd als niet-aangemelde steun onder NN 118/97.

SNIACE werd in 1939 opgericht en produceert cellulose, papier, viscosevezels, synthetische vezels en natriumsulfaat; de onderneming is gevestigd in Torrelevaga, Cantabrië, welke regio sinds september 1995 in aanmerking komt voor steun ingevolge artikel 92, lid 3, onder a). Voordien was het een regio die onder artikel 92, lid 3, onder c), [...] (¹).

SNIACE heeft momenteel circa 600 werknemers. Het is een van de vijf producenten van viscosevezels in de Europese Uni met een capaciteit van ongeveer 32 000 ton (circa 9 % van de totale capaciteit van de Europese Uni). De markt voor viscosevezels gaat achteruit, en een aantal concurrenten van SNIACE hebben, gezien de situatie van overcapaciteit in de sector, aanzienlijke capaciteitsverminderingen aangekondigd. SNIACE produceert ook synthetische vezels, namelijk polyamidegaren en -vezel, polypropeen stapelvezel en polyester stapelvezel. De productie van deze synthetische vezels bedroeg in de periode 1991-1995 in totaal tussen de 8 000 en 12 000 ton, waarvan een aanzienlijk gedeelte aan de overige lidstaten van de Europese Uni werd verkocht. SNIACE heeft in de afgelopen jaren de volgende resultaten behaald:

	<i>(in miljoen ESP)</i>		
	1994	1995	1996
Omzet	6 540	10 970	5 750
Winst (verlies)	(1 780)	0,15	(1 990)

Het is duidelijk dat de onderneming gedurende een aantal jaren met financiële moeilijkheden kampte, waarvan in de pers geregeld melding werd gemaakt. Op een door de onderneming in 1992 ingediend verzoek verleenden de Spaanse rechtbanken in maart 1993 surseance van betaling. Deze werd opgeheven nadat in oktober 1996 met de crediteuren een akkoord was bereikt. In 1996 bedroegen de vlottende passiva van de onderneming in totaal

(¹) Weggelaten zin die zakengeheimen bevat.

12,68 miljard ESP (tegen 2,57 miljard ESP aan vlottende activa) en was de nettowaarde van het bedrijf 6,40 miljard ESP. De problemen van de onderneming, waaronder ook arbeidsconflicten, hebben regelmatig tot stakingen van de productie geleid. De onderneming legde de productie voor een groot deel van 1993 stil. Hetzelfde gold voor het grootste gedeelte van 1996 en begin 1997. De productie werd in februari 1997 gedeeltelijk hervat.

De vermeende steun

Volgens de klager bestaat de door SNIACE ontvangen steun uit een aantal elementen:

- misbruik van een bedrag van 267 miljoen ESP aan milieusubsidies, toegekend in 1989-1991 in het kader van een steunregeling voor de textielindustrie in de regio Cantabrië, om de schulden van de onderneming te verminderen;
- de Spaanse autoriteiten hebben nagelaten SNIACE te dwingen tot het betalen van een bedrag van 3,4 miljard ESP aan milieuheffingen;
- de Spaanse autoriteiten hebben nagelaten SNIACE te dwingen om aan bepaalde milieuwetgevingsvoorschriften, namelijk de bouw van een afvalwaterzuiveringsinstallatie en het herstel van de door de onderneming veroorzaakte milieuschade;
- de Spaanse autoriteiten hebben nagelaten SNIACE te dwingen om socialezekerheidspremies en belastingen af te dragen voor een totaalbedrag van 3,643 miljard ESP per 31 december 1995, dit om de liquidatie van SNIACE te voorkomen;
- een leninggarantie van 1 miljard ESP van de regering van Cantabrië, welke in 1993 is goedgekeurd;
- een in 1994 met de crediteuren bereikt akkoord in het kader van de surseance van betaling, waarbij openbare crediteuren wellicht afstand hebben gedaan van hun preferente status;
- kwijtschelding van een schuld van in totaal 240 miljoen ESP door de gemeenteraad van Torrelevaga;
- een overeenkomst tussen SNIACE en het loongarantiefonds Fogasa met betrekking tot een lening van 3,1 miljard ESP voor achterstallig loon van de werknemers dat namens SNIACE door Fogasa is uitgekeerd.

Bovendien verschafte de klager de Commissie een kopie van een plan voor het herstel van de levensvatbaarheid en de productie van SNIACE, dat in augustus 1996 door een adviesbureau in opdracht van de regering van Cantabrië is opgesteld. Hierin wordt onder meer gerefereerd

aan de noodzaak van staatssteun gezien de slechts financiële situatie van het bedrijf.

De Spaanse autoriteiten hebben de klacht volledig verworpen. Zij beweerden dat de vermeende steun grotendeels bestaat uit „algemene maatregelen”, die volledig in overeenstemming met de Spaanse wetgeving worden toegepast, en als zodanig geen staatssteun vormen in de zin van artikel 92, lid 1; dat de overheid naar behoren heeft getracht de door de onderneming verschuldigde bedragen te innen, of dat de vermeende steun niet daadwerkelijk ten uitvoer werd gelegd. Zij benadrukten dat het levensvatbaarheidsplan louter op de inzichten van een particulier berust en geenszins de zienswijze van de autoriteiten weergeeft. Over de specifieke steunvormen die door de klager zijn opgesomd hebben de Spaanse autoriteiten de volgende opmerkingen gemaakt.

Misbruik van een bedrag van 267 miljoen ESP aan milieusubsidies welke in 1989-1991 zijn toegekend

De klager beweerde dat uit de jaarrekeningen voor SNIACE voor 1991, 1992 en 1993 blijkt dat in de jaren 1989-1991, op basis van een overeenkomst met de regionale regering van Cantabrië, voor in totaal 267 miljoen ESP aan subsidies is toegekend voor maatregelen om de milieuvervuiling te bestrijden in het kader van een steunplan voor de textielindustrie in de regio Cantabrië.

In reactie hierop stelden de Spaanse autoriteiten dat er geen omschakelingsplan van de regionale regering voor de textielindustrie in Cantabrië is geweest sinds Spanje tot de Europese Gemeenschap is toegetreden. Wel zijn bij Koninklijk Besluit nr. 2010/81 en nr. 2640/84 steunprogramma's voor de textielindustrie vastgesteld die reeds van kracht waren vóór de toetreding van Spanje tot de Europese Gemeenschap. De cijfers in de jaarrekeningen 1991 betreffen steunbedragen die een aantal jaren eerder op grond van deze programma's waren toegekend en tonen aan dat het bedrag aan subsidies dat in deze periode werd toegekend nihil was.

De Spaanse autoriteiten hebben nagelaten SNIACE te dwingen 3,4 miljard ESP aan milieuheffingen af te dragen

De klager beweerde dat het gedrag van het waterschap Confederación Hidrográfía del Norte in strijd is met artikel 313 van de verordening inzake het openbare eigendom van water („Reglamento de Dominio Público Hidráulico”), volgens welke gerechtelijke stappen tegen een heffing geen opschortend effect hebben. Volgens de klager is de gewone praktijk van de Spaanse belastingautoriteiten om zelfs gedurende rechtsgeschillen betalingen op te eisen.

De Spaanse autoriteiten antwoordden dat die Confederación in 1987 had besloten SNIACE een voorlopige vergunning voor waterafvoer te geven. Aan deze vergunning waren milieuheffingen verbonden. Voor het boekjaar 1989 betaalde SNIACE de heffing volledig. Dit was

het enige jaar waarin de heffing in mindering kon worden gebracht op de activa van het bedrijf. Het was niet mogelijk om een nieuwe hypotheek op SNIACE te nemen omdat hiermee reeds andere schulden waren gedekt. Voor de jaren 1987 en 1988 betaalde SNIACE de heffing gedeeltelijk. Voor de jaren 1990-1995 zijn de heffingen niet betaald. Overeenkomstig de nationale wetgeving heeft de Confederación alle onbetaalde bedragen bij de nationale belastingdienst⁽²⁾ aangemeld met het oog op inning door middel van de naheffingsprocedure. SNIACE heeft tegen de bedragen van de heffingen voor elk jaar bij de rechter beroep aangetekend. Tot dusverre is in twee gevallen uitspraak gedaan; in beide gevallen werd SNIACE in het ongelijk gesteld.

Wat de procedure voor de inning van achterstallige bedragen bepaalt de algemene belastingwet (artikelen 126 tot en met 139 van wet 25/1995) dat alle achterstallige bedragen met 20 % worden verhoogd. Ten aanzien van de bewering dat de Confederación geen actie heeft ondernomen om zijn vordering op te eisen benadrukten de Spaanse autoriteiten dat de verantwoordelijkheid voor de inning van achterstallige belastingen bij de belastingdienst ligt, en niet bij de Confederación. Bovendien is het niet mogelijk om over te gaan tot de inning van achterstallige belastingen wanneer er in het kader van de surseance van betaling een overeenkomst met de crediteuren is gesloten, omdat er volgens de wettelijke voorschriften een rangorde van preferente schuldeisers is waarbij de werknemers de eerste plaats innemen, de sociale zekerheid de tweede, zekergestelde crediteuren de derde en niet-zekergestelde crediteuren de vierde (waaronder alle milieuheffingen vallen behalve die voor 1989).

Wat de huidige stand van de schulden van SNIACE betreft belooft het bedrag van uitstaande milieuheffingen een hoofdsom van 3,715 miljard ESP plus 20 % toeslag ten bedrage van 743 miljoen ESP. Hieraan moeten de rentelasten voor te late betaling worden toegevoegd die dagelijks oplopen. De berekening van de rente geschiedt overeenkomstig artikel 109 van de verordening inzake de inning van belastingen en altijd op basis van de wettelijke rentevoet. Om al deze redenen is het duidelijk dat de autoriteiten met alle wettelijke middelen hebben getracht de schuldvorderingen te innen.

De Spaanse autoriteiten hebben nagelaten SNIACE te dwingen zich te houden aan de milieuwetgevingsvoorschriften van artikel 110 van de Spaanse waterwet, volgens welke de onderneming een waterzuiveringsinstallatie moet bouwen en de door haar veroorzaakte milieuschade moet herstellen

Volgens de klager is de verontreiniging van het milieu, en met name van de rivier de Bessaya, door SNIACE een welbekend feit. De toestand van de rivier vormt een gevaar voor de volksgezondheid. Daarentegen heeft de klager zelf aanzienlijke bedragen uit eigen middelen geïnvesteerd om de schadelijke milieueffecten van de productie van viscosevezels tegen te gaan. Het financiële

voordeel voor SNIACE ligt in de omstandigheid dat het bedrijf de aanzienlijke kosten worden bespaard die gemeoid zijn met de bouw van de waterzuiveringsinstallatie of de omschakeling op een milieuvriendelijk productieprocédé. Volgens de klager zijn er overheidsmiddelen in de zin van artikel 92, lid 1, in het geding wanneer de schending van milieuvoorschriften wordt geduld, indien op redelijke gronden kan worden aangenomen dat de overheid de kosten van de milieuschade zal moeten dragen.

De Spaanse autoriteiten antwoordden dat de onderneming, naar aanleiding van de inwerkingtreding van wet 484/95 inzake de controle op afvalwaterlozingen, was gevraagd een „regularisatieplan” in te dienen. SNIACE diende dit plan in juli 1995 in, maar de Confederación achtte het ontoereikend. Vervolgens werd SNIACE verzocht een uitvoerige vragenlijst te beantwoorden; dit antwoord is nog bij de SNIACE Confederación in behandeling in het kader van wet 42/1994 inzake de bescherming van de rivier de Bessaya.

Overeenkomstig het algemeen plan voor de zuivering van het Saja-Bessaya-bekken verklaarde de Spaanse autoriteit dat technische voorbereidingen gaande zijn voor de bouw van een zuiveringsinstallatie. Het begin van de infrastructuurwerkzaamheden is gepland voor eind 1997; zij komen ten laste van de algemene begroting. Deze installatie wordt niet uitsluitend voor SNIACE gebouwd; de onderneming zal voor het gebruik ervan rechten moeten betalen. Bepaald is dat de exploitatiekosten van de installatie naar evenredigheid door de vervuulende bedrijven zullen worden gedragen. De bijdrage van elke onderneming zal worden vastgesteld overeenkomstig de omvang van de lozingen. De bijdrage van SNIACE zal waarschijnlijk de hoogste zijn. Bovendien heeft de regionale regering van Cantabrië reeds een toezegging van SNIACE ontvangen dat het bedrijf binnen een jaar, interne verbeteringen zal toepassen. Ten slotte zijn in artikel 110 van de Spaanse waterwet sancties vastgesteld voor het toebrengen van schade aan de openbare watervoorziening. Aangezien SNIACE reeds een voorlopige vergunning heeft ontvangen voor afvalwaterlozing, is het niet waarschijnlijk dat op deze sancties een beroep kan worden gedaan.

De Spaanse autoriteiten hebben nagelaten de afdracht van socialezekerheidspremies en belastingen voor in totaal 3,643 miljard ESP per 31 december 1995 te eisen om de liquidatie van SNIACE te voorkomen

De Spaanse autoriteiten verklaarden dat de socialezekerheidsautoriteit altijd overeenkomstig de nationale wetgeving heeft gehandeld. Deze autoriteit heeft bij de overeenkomst van crediteuren niet gestemd om geen afstand van schuldvorderingen te hoeven doen. De sociale zekerheid heeft geprobeerd zekerheid te krijgen op basis van de activa van SNIACE maar dit was bijzonder moeilijk omdat alle activa van SNIACE reeds zijn gebruikt ter dekking van bankleningen.

Wat de herschikking van de schulden betreft stelden de Spaanse autoriteiten dat dit een algemene maatregel is en geen discretionaire maatregel van de autoriteiten. Vol-

⁽²⁾ Agencia Tributaria del Estado.

gens de socialezekerheidsreglementen kan de socialezekerheidsautoriteit, op verzoek van een onderneming, overgaan tot herschikking van een schuldvordering, hetzij tijdens de gewone betalingstermijn, hetzij in de periode van gedwongen betaling. De herschikking geschiedt altijd op basis van de dezelfde criteria. De overeenkomsten in kwestie hebben betrekking op de rente die op de schuld van toepassing is. Deze overeenkomsten beschermen de belangen van de socialezekerheidsautoriteit omdat anders de onderneming zou verdwijnen en alle kansen om het geld te innen voor de sociale zekerheid verkeken zouden zijn. SNIACE heeft tot dusverre tweemaal herschikking aangevraagd. Ingevolge artikel 20 van Koninklijk Besluit 1/1994 van 20 juni 1994 inzake de goedkeuring van de herziene algemene socialezekerheidswet, stond de financiële afdeling van de sociale zekerheid SNIACE toe om de aflossing van de opgebouwde schulden te herzien. In dit verband zijn twee overeenkomsten gesloten:

- i) een overeenkomst van 8 maart 1996 inzake een herschikking van schulden voor een bedrag van 2,9 miljard ESP voor de periode februari 1991-februari 1995, met 96 maandelijkse termijnen van maart 1996 tot maart 2004 tegen de wettelijke rente van 9 %, en
- ii) een overeenkomst van 7 mei 1996 inzake een aflossingsvrije periode van één jaar een 84 maandelijkse termijnen tegen een wettelijke rente van 9 %.

De eerste overeenkomst werd nietigverklaard omdat de onderneming zich niet aan de voorwaarden hield. Zij wenste haar schuld in 15 jaar af te lossen met een aflossingsvrije periode van vijf jaar. Na de tweede overeenkomst verzocht de onderneming in april 1997 opnieuw om een herschikking; dit verzoek is nog in behandeling. De socialezekerheidsautoriteit heeft voorgesteld 3,51 miljard ESP te herschikken waarbij een bedrag van 260 miljoen ESP onmiddellijk moet worden betaald. De herschikte schuld moet tegen de wettelijke rente worden afgelost. De Spaanse autoriteiten benadrukten dat de herschikking op dezelfde wijze zou worden geregeld als voor iedere andere onderneming. Het bedrijf biedt als zekerheid een gezamenlijke hypotheek met Fogasa op activa waarvan de waarde volgens technische deskundigen is geraamd op 25 miljard ESP.

In juni 1997 bedroegen de schulden van het bedrijf aan de sociale zekerheid in totaal 3,553 miljard ESP.

Wat de situatie van SNIACE ten aanzien van de belastingen betreft verklaarden de Spaanse autoriteiten dat het bedrijf aan alle belastingverplichtingen sinds 1994 heeft voldaan.

De regering van Cantabrië heeft in 1993 een leninggarantie van 1 miljard ESP goedgekeurd

De klager deelde mee dat er in de jaarrekeningen van SNIACE voor 1993 en 1994 expliciet wordt vermeld dat een garantie is ontvangen. De indruk dat de garantie inderdaad werd verleend wordt versterkt doordat SNIACE in de herfst van 1993 zijn productie hervatte. Hiervoor waren kostenbare investeringen in de productiefaciliteit

noodzakelijk, welke voor meer dan twee jaar was stilgelegd. Deze zouden uitsluitend mogelijk zijn geweest op basis van de garantie van Cantabrië.

De Spaanse autoriteiten verklaarden dat de regionale regering, ingevolge artikel 2 van wet 7/93 die door het Parlement van Cantabrië was aangenomen, eenvoudig gemachtigd was een leninggarantie van 1 miljard ESP aan SNIACE toe te kennen. Zij benadrukte evenwel dat een regionaal parlement als zodanig geen garanties kan verstrekken. De betrokken wet bevat een aantal belangrijke voorwaarden waaraan moet worden voldaan voordat de Cantabrische regering daadwerkelijk de leninggarantie kan toekennen. Tot dusverre is niet aan deze voorwaarden voldaan en de regionale regering heeft derhalve de garantie niet verleend. Deze is derhalve niet ten uitvoer gelegd. Bovendien heeft het bedrijf er niet eens om gevraagd. De Spaanse autoriteiten hebben toegezegd dat, mocht de regionale regering de garantie daadwerkelijk willen verlenen, zij de Commissie hiervan in kennis zullen stellen.

In het kader van de surseance van betaling is een akkoord met de crediteuren gesloten waarbij openbare crediteuren wellicht afstand hebben gedaan van hun preferente status

De klager verwees naar het akkoord tussen SNIACE en afzonderlijke crediteuren dat in mei 1994 was gesloten en in oktober 1996 van kracht werd in het kader van de voorlopige insolventieprocedure (procedure van surseance van betaling). Volgens punt 3 van het akkoord verwierven de crediteuren, in verband met een verhoging van het kapitaal van SNIACE, aandelen ten belope van 40 % van hun vorderingen. Aldus is een gedeelte van de schuldvorderingen omgezet in aandelen. Dit akkoord werd gesloten onder de voorwaarde dat SNIACE de productie gedeeltelijk zou voortzetten. De overige 60 % van de vorderingen zouden door SNIACE over een periode van acht jaar worden betaald.

De klager meende dat het duidelijk is dat de voornaamste crediteuren, waaronder de Confederación en de socialezekerheidsautoriteit, geen partij waren bij het akkoord. Derhalve vallen de milieuheffingen en de socialezekerheidspremies erbuiten. De reden hiervoor is dat beide instanties er de facto van hebben afgezien hun vordering op te eisen. Indien deze beide instanties aan het akkoord hadden deelgenomen zou SNIACE verplicht zijn geweest 60 % van de milieuheffingen en socialezekerheidspremies te voldoen; dit zou zeker tot het faillissement van het bedrijf hebben geleid. In het levensvatbaarheidsplan werd ook herhaaldelijk opgemerkt dat SNIACE in de toekomst niet in staat zou zijn deze schulden af te lossen.

In antwoord hierop bevestigden de Spaanse autoriteiten dat de openbare crediteuren (de gemeenteraad van Torrelavaca, de belastingdienst en de sociale zekerheid) geen partij waren bij het akkoord met de crediteuren omdat dit niet in hun belang zou zijn geweest. Zij stelden dat de openbare crediteuren aldus hun volledige vorderingen hebben kunnen handhaven, zoals ook de voornaamste particuliere crediteur doet. Volgens de wet zou

deelname aan een akkoord met de crediteuren betekenen dat de preferente status van de lening verloren gaat, en dat over de uit te betalen bedragen wordt onderhandeld. Dat de openbare autoriteiten volledig correct hebben gehandeld blijkt uit het feit dat, in het kader van het akkoord, schuldvorderingen zijn ingeruild tegen aandelen, een oplossing waarvoor geen van de autoriteiten belangstelling zou hebben.

Gedeeltelijke kwijtschelding van schulden door de gemeenteraad van Torrelevaga

In antwoord op de bewering van de klager dat de gemeenteraad van Torrelevaga SNIACE overheidssteun heeft verleend in de vorm van een gedeeltelijke kwijtschelding van de schulden, verklaarden de Spaanse autoriteiten dat er niet tot een kwijtschelding van schulden is besloten.

Wel werd een bijzondere overeenkomst⁽³⁾ gesloten tussen de gemeenteraad van Torrelevaga en SNIACE, overeenkomstig artikelen 68.4 en 129.4 van de algemene belastingwet („Ley General Tributaria”) waarbij de gemeente evenwel niet afzag van haar preferente status en evenmin afstand deed van haar rechten op de activa van SNIACE:

- i) „annulering” („quita”) van een schuld van 116 ESP aan de gemeente voor de watervoorziening, afvalinzamelingsdiensten enz. Er was geen bijzondere preferentie met deze schuld verbonden, met andere woorden hij was niet door een zekerheid gedekt;
- ii) „uitstel” („espera”) van de aflossing van de resterende schuld van in totaal circa 160 miljoen ESP, over een periode van vijf jaar met een aflossingsvrije periode van de eerste drie jaar.

⁽³⁾ Gebaseerd op de „quita y espera”-bepalingen in de Spaanse belastingwetgeving.

Datum van de overeenkomst	Hoofdsom (ESP)	Rente (ESP)	Rentevoet (wettelijke rente)	Overige voorwaarden
5.11.1993	897 miljoen	465 miljoen	10 %	Afbetaling in acht jaar; hypotheek op de activa van Fogasa
31.10.1995	229 miljoen	110 miljoen	9 %	Afbetaling in acht jaar; hypotheek op de activa van Fogasa

De Spaanse autoriteiten onderstreepten dat de voornaamste rol van Fogasa is om de lonen en vergoedingen uit te betalen aan de werknemers van ondernemingen die failliet zijn gegaan of die anderszins in ernstige moeilijkheden verkeren. Fogasa verstrekt geen leningen. Het fonds is verplicht om de namens de onderneming aan de werknemers betaalde bedragen met alle mogelijke middelen terug te vorderen.

Per 31 oktober 1996 had SNIACE 76,661 miljoen ESP aan Fogasa terugbetaald.

Deze overeenkomst werd gesloten overeenkomstig de artikelen 68.4 en 129.4 van de algemene belastingwet die het sluiten van overeenkomsten met particulieren, herschikkingen, aflossingen in termijnen en de gedeeltelijke kwijtschelding van schulden regelt.

De Spaanse autoriteiten verklaarden dat volgens de Spaanse wetgeving de „annulering” („quita”) niet hetzelfde is als de kwijtschelding („condonación”) van schulden. Bovendien benadrukken zij dat de omzetting van een gedeelte van de schuld in aandelen alleen mogelijk zou zijn geweest indien de gemeenteraad de overeenkomst zou hebben ondertekend. Dit zou evenwel in strijd geweest met de belangen van de gemeenteraad en met de preferente status van openbare crediteuren. De annulering („quita”) van een schuld van 116 miljoen ESP betrof minder dan 40 % van de totale schuld van SNIACE aan de gemeente.

Een overeenkomst tussen SNIACE en het loongarantiefonds (Fogasa) met betrekking tot een lening van 3,1 miljard ESP voor achterstallig loon van werknemers dat namens SNIACE door Fogasa is uitgekeerd

De klager verwees hierbij naar overeenkomsten tussen SNIACE en Fogasa, die in het bovengenoemde levensvatbaarheidsplan worden genoemd; dit plan werd in augustus 1997 opgesteld door een particulier adviesbureau. De klager betwijfelde of de onderneming het hele verschuldigde bedrag aan Fogasa zou terugbetalen. Hij voegde hieraan toe dat er een nieuwe afbetalingsregeling is getroffen, waarschijnlijk tegen een gunstige rente.

De Spaanse autoriteiten antwoordden dat SNIACE de volgende twee overeenkomsten met Fogasa heeft gesloten. Deze overeenkomsten stroken met de Spaanse wetgeving. Fogasa verleent geen steun aan de onderneming.

In artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag is het beginsel vastgelegd dat, behoudens bepaalde afwijkingen, steunmaatregelen die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt. Evenzo bepaalt artikel 61, lid 1, van de EER-Overeenkomst dat, behoudens afwijkingen, dergelijke steunmaatregelen onverenigbaar zijn met de werking van de EER-Overeenkomst. Aangezien er een omvangrijk handelsver-

keer binnen de EER is in de door SNIACE vervaardigde producten, zouden eventuele steunmaatregelen de positie van de onderneming waarschijnlijk versterken ten opzichte van die van de concurrenten, en daarbij het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloeden en de mededinging vervalsen in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag en artikel 61, lid 1, van de EER-Overeenkomst.

De Commissie moet derhalve eerst onderzoeken of de verschillende elementen van de vermeende steun inderdaad staatssteun vormen in de zin van artikel 92, lid 2, van het EG-Verdrag en artikel 61, lid 1, van de EER-Overeenkomst. Indien werkelijk sprake is van dergelijke steun zou de Commissie vervolgens moeten nagaan of deze verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt en de werking van de EER-Overeenkomst.

Misbruik van 267 miljoen ESP aan in 1989-1991 verleende milieusubsidies

Op basis van de beschikbare informatie is de Commissie van oordeel dat er onvoldoende bewijsmateriaal is om de bewering dat in 1989-1991 verleende milieusubsidies zouden zijn misbruikt, te staven. Hoewel uit de jaarrekeningen blijkt dat een steunbedrag van deze omvang werd uitgekeerd, wijst niets erop dat SNIACE in deze periode daadwerkelijk een dergelijke subsidie heeft ontvangen. De Commissie kan de verklaring van de Spaanse autoriteiten aanvaarden dat de subsidiebedragen die in de jaarrekeningen worden vermeld, betrekking hebben op enkele jaren eerder, vóór de toetreding van Spanje tot de Europese Gemeenschap verleende steun.

De Spaanse autoriteiten hebben nagelaten een bedrag van 3,4 miljard ESP aan milieuheffingen van SNIACE op te eisen

Uit de door de Spaanse regering aan de Commissie verstrekte informatie kan de Commissie niet met zekerheid vaststellen of het niet-betalen van milieuheffingen gedurende een periode van enkele jaren geen staatssteunelementen omvat. Het is niet volkomen duidelijk waarom de Confederación de activa van SNIACE tegen zekerheid kon dekken voor het boekjaar 1989, maar niet voor andere jaren. Aangezien de onderneming gedurende enkele jaren in financiële moeilijkheden lijkt te hebben verkeerd, zou het gevolg van het niet-betalen van deze heffingen kunnen zijn geweest dat de liquidatie van de onderneming werd voorkomen.

De Spaanse autoriteiten hebben nagelaten om SNIACE te dwingen om te voldoen aan de milieuwetgevingsvoorschriften van artikel 110 van de Spaanse waterwet, volgens welke het bedrijf een waterzuiveringsinstallatie moet bouwen en de milieuschade die het heeft veroorzaakt, moet herstellen

De Commissie meent, op grond van de beschikbare informatie, dat het feit dat de Spaanse autoriteiten hebben nagelaten milieuvoorschriften te doen naleven op zich geen staatssteun vormt in de zin van artikel 92, lid 1, omdat hiermee geen overdracht van overheidsmiddelen

gepaard gaat, hoewel een niet-naleving van milieuwetgeving door de onderneming wellicht niet gerechtvaardigd is. Het lijkt er eveneens op dat de Spaanse autoriteiten het vraagstuk van de milieuverontreiniging in de regio, die onder andere door de activiteiten van SNIACE wordt veroorzaakt, actief aanpakken. De Commissie kan evenwel niet met zekerheid vaststellen of de financieringsregelingen voor de geplande afvalwaterzuiveringsinstallatie geen staatssteunelement inhouden, noch of dit project zou worden uitgevoerd op basis van een door de Commissie goedgekeurde regeling.

De Spaanse autoriteiten hebben nagelaten socialezekerheidspremies en belastingen van in totaal 3,643 miljard ESP per 31 december 1995 op te eisen, met het doel de liquidatie van SNIACE te voorkomen

Op grond van de door de klager en de Spaanse autoriteiten verstrekte informatie betwijfelt de Commissie of de maatregel van de socialezekerheidsautoriteit een algemene maatregel vormt, zoals de Spaanse autoriteiten beweren. Kennelijk heeft de socialezekerheidsautoriteit, ondanks het feit dat de herschikkingsovereenkomsten overeenstemmen met de toepasselijke wetgeving, discretionaire bevoegdheden gebruikt bij de onderhandelingen met de onderneming over de looptijd van de overeenkomsten. Verder is de rentevoet wellicht niet gelijk geweest aan de marktrente. Op grond van de door de Commissie in voorafgaande zaken⁽⁴⁾ gevolgde benadering moet ervan worden uitgegaan dat de voorwaarden van de herschikkingsovereenkomsten, waarover kennelijk opnieuw wordt onderhandeld, staatssteun kunnen bevatten in de zin van artikel 92, lid 1. Gezien de verklaring van de Spaanse autoriteiten dat de activa van SNIACE bezwaard zijn met hypotheeken ten gunste van particuliere financiële instellingen, twijfelt de Commissie tevens aan de geloofwaardigheid van de bewering dat de onderneming in staat zou zijn gemeenschappelijk met Fogasa een hypothecaire zekerheid te bieden.

Een leninggarantie van 1 miljard ESP die in 1993 door de regering van Cantabrië is goedgekeurd

De Commissie neemt nota van de verklaring van de Spaanse autoriteiten dat de bij wet 7/1993 goedgekeurde leninggarantie nooit daadwerkelijk is geformaliseerd of tenuitvoergelegd. De Commissie heeft uiteengezet (brief aan de lidstaten SG(89) D/5521 van 27 april 1989) dat een lidstaat niet aan zijn verplichting tot kennisgeving heeft voldaan, wanneer de tenuitvoerlegging van een steunmaatregel is ingeleid. Onder tenuitvoerlegging verstaat zij niet de steunverlening aan de begunstigden maar de daaraan voorafgaande fase van invoering of het van kracht worden van de steunmaatregel op het wetgevende vlak volgens de constitutionele voorschriften van de betrokken lidstaat. Bovendien wordt in dit geval in de wet die de garantie goedkeurt, uitdrukkelijk als voorwaarde gesteld dat volledige productiviteit tot stand wordt

⁽⁴⁾ Bijvoorbeeld de Tubacex-zaak (PB L 8 van 11.1.1997, blz. 14).

gebracht ten aanzien van de vervaardiging van polyamidevezels, waarop de controleregels van de kaderregeling voor steunmaatregelen in de sector synthetische vezels⁽²⁾ van toepassing zijn.

De Commissie kan derhalve redelijkerwijs aannemen dat wet 7/1993, waarbij de regionale regering van Cantabrië een leninggarantie van 1 miljard ESP aan SNIACE heeft goedgekeurd, tot op zekere hoogte staatssteun bevat in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag. Uit de door de Spaanse regering aan de Commissie verstrekte informatie kan de Commissie het steunelement in de garantie niet precies vaststellen.

Een akkoord met de crediteuren in het kader van de surseance van betaling waarbij openbare crediteuren mogelijk afstand hebben gedaan van hun preferente status

Op basis van de beschikbare informatie kan de Commissie het argument van de Spaanse autoriteiten aanvaarden dat de openbare crediteuren in het kader van de bedoelde overeenkomst geen afstand hebben gedaan van hun preferente status. Door niet aan het akkoord deel te nemen konden zij in beginsel hun volledige vorderingen handhaven. Bovendien handelden zij op dezelfde wijze als de voornaamste particuliere schuldeiser, zodat hun handelwijze als in overeenstemming kan worden beschouwd met het criterium van de particuliere investeerder in een markteconomie. Er is hier derhalve geen sprake van steun in de zin van artikel 92, lid 1.

Gedeeltelijke kwijtschelding van schulden door de gemeenteraad van Torrelevaga

Hoewel de Spaanse autoriteiten beweren dat zij geen schulden hebben kwijtgescholden en in overeenstemming met de algemene belastingwet hebben gehandeld, lijken de maatregelen die zij hebben genomen de schulden van de onderneming de facto met 116 miljoen ESP te hebben verminderd. Dat de gemeenteraad een „bijzondere overeenkomst” met de onderneming heeft gesloten wijst erop dat hij discretionaire bevoegdheden heeft gebruikt en dat er derhalve sprake kan zijn van staatssteun in de zin van artikel 92, lid 1.

Een overeenkomst tussen SNIACE en het loongarantiefonds (Fogasa) inzake een lening van 3,1 miljard ESP, voor achterstallig loon van de werknemers dat namens SNIACE door Fogasa is uitbetaald

De Commissie heeft geen bezwaar tegen de tussenkomst van Fogasa in zoverre dit fonds namens de onderneming en in overeenstemming met zijn (Fogasa's) reglementen, het rechtmatig opgeëiste loon van de werknemers van SNIACE uitkeert dat deze anders niet zouden hebben

ontvangen. Een eventuele willekeurige bijdrage van de overheid aan deze kosten moet evenwel als steun worden beschouwd en niet als een algemene maatregel, indien deze de onderneming een financieel voordeel heeft gebracht, ongeacht of de middelen rechtstreeks aan het bedrijf worden betaald of via een overheidsinstantie aan de werknemers worden uitgekeerd.

Volgens de informatie van de Commissie over deze regelingen heeft Fogasa de discretionaire bevoegdheid om de aflossing uit te stellen of te verdelen over een periode van maximaal acht jaar. Voor de betaling in termijnen geldt de wettelijke rentevoet. Om te bepalen of deze rente in overeenstemming is met de normale marktvoorwaarden heeft de Commissie in het verleden bij soortgelijke gevallen waarbij overeenkomsten met Fogasa een rol speelden, zoals in de Tubacex-zaak welke is bekendgemaakt in *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* L 8 van 11 januari 1997, de betrokken rente vergeleken met de gemiddelde rente die op dat moment door particuliere Spaanse banken werd berekend voor leningen met een looptijd van meer dan drie jaar. Volgens door de Spaanse Centrale Bank gepubliceerde statistische gegevens was de gemiddelde rentevoet, berekend door particuliere banken voor leningen van meer dan drie jaar, gedurende de betrokken periode als volgt: 1993: 16,19%; 1994: 12,51%; 1995: 13,09%; 1996: 11,06%. Deze rente ligt aanzienlijk boven die welke op basis van de overeenkomsten moet worden betaald. Bovendien betwijfelt de Commissie of de onderneming, gezien haar financiële moeilijkheden aan de voorwaarden van de overeenkomsten kan voldoen. Ook is onduidelijk welk soort hypotheek als zekerheid aan Fogasa beschikbaar is gesteld.

Op basis van de beschikbare informatie lijkt het derhalve waarschijnlijk dat de voorwaarden van de overeenkomsten van 5 november 1993 en 31 oktober 1995 tussen Fogasa en SNIACE staatssteun inhouden in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag en artikel 61, lid 1, van de EER-Overeenkomst.

De Commissie moet tevens beoordelen of de steunmaatregelen als zodanig onverenigbaar zijn, en met name of de afwijkingen van artikel 92, leden 2 en 3, van het EG-Verdrag erop van toepassing zijn.

De Commissie neemt in aanmerking dat SNIACE een belangrijke werkgever is in Cantabrië, een regio die behoort tot de steungebieden in de zin van artikel 92, lid 3, onder a), waarin de levensstandaard abnormaal laag is en waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst. De vermeende steun lijkt evenwel niet op grond van regionale regelingen te zijn verstrekt.

De Commissie baseert zich derhalve voor haar beoordeling van de maatregelen ten behoeve van SNIACE op artikel 92, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag, waarin een uitzondering wordt gemaakt voor „steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische

⁽²⁾ PB C 94 van 30.3.1996.

bedrijvigheid te vergemakkelijken” mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad. De steun aan SNIACE zou kunnen worden gekwalificeerd als steun aan een onderneming in moeilijkheden, gezien de financiële positie van het bedrijf in de periode waarin de steun werd verstrekt, en zou op basis van die bepaling kunnen worden beoordeeld.

De Commissie meent dat steun aan ondernemingen in moeilijkheden het zeer grote risico inhoudt dat werkloosheid en industriële problemen van de ene lidstaat op de andere worden overgeheveld; de steun kan dienen als middel om de bestaande situatie te bestendigen doordat zij verhindert dat, als normaal gevolg van de werking van de markteconomie, niet-concurrerende ondernemingen tijdens het proces van aanpassing aan een veranderende concurrentiesituatie verdwijnen; tegelijkertijd kan deze steun een verstoring effect hebben op de concurrentie en het handelsverkeer doordat zij het prijsbeleid van de begunstigde beïnvloedt in die zin dat deze dikwijls lage prijzen zullen hanteren om op de markt te blijven.

Daarom heeft de Commissie in de loop der jaren een speciale methode ontwikkeld voor de beoordeling van steun aan ondernemingen in moeilijkheden. In de communautaire kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden (*) worden een aantal voorwaarden genoemd waaraan dergelijke steun moet voldoen. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen reddingssteun en herstructureringssteun.

Reddingssteun, dat wil zeggen steun die louter wordt toegekend om een onderneming in bedrijf te houden terwijl een analyse van haar moeilijkheden kan worden uitgevoerd en een plan wordt opgesteld om de toestand te verhelpen, kan als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden goedgekeurd indien zij:

- bestaat in kassteun in de vorm van een leninggarantie of leningen tegen de normale marktrente;
- zich qua bedrag beperkt tot het strikt noodzakelijke voor de voortzetting van de exploitatie (bijvoorbeeld dekking van de loonkosten en lopende leveringen);
- alleen wordt uitgekeerd voor de periode (over het algemeen niet langer dan zes maanden) die noodzakelijk is voor de vaststelling van een noodzakelijk en uitvoerbaar herstelplan;
- wordt gerechtvaardigd door ernstige sociale moeilijkheden en geen schadelijke gevolgen heeft voor de industriële situatie in andere lidstaten.

(*) PB C 368 van 23.12.194, blz. 12.

Het algemeen beginsel bij herstructureringssteun is dat deze alleen wordt toegestaan als zij in het belang van de Gemeenschap is en gekoppeld is aan een levensvatbaar herstructurerings-/herstelprogramma dat in detail aan de Commissie is voorgelegd. Een herstructureringsplan moet aan alle volgende voorwaarden voldoen:

- het plan moet de levensvatbaarheid en gezondheid op lange termijn van de onderneming herstellen binnen een redelijk tijdbestek en op grond van realistische veronderstellingen inzake de mogelijkheden waaronder deze in de toekomst zal functioneren;
- het plan moet nadelige gevolgen voor concurrenten zoveel mogelijk compenseren;
- het bedrag en de intensiteit van de steun moeten tot het voor de uitvoering van de herstructurering strikt noodzakelijke minimum worden beperkt en verband houden met de voordelen die de Commissie ervan verwacht. Derhalve wordt van de begunstigde van de steun doorgaans verwacht dat zij met eigen middelen of via externe commerciële financiering een belangrijke bijdrage leveren aan het herstructureringsplan.

Tenslotte is de vrijheid van de lidstaten om steun aan de sector synthetische vezels toe te kennen sinds 1997 aan beperkingen onderworpen, die werden ingevoerd om de toekenning van steun te verminderen die een capaciteitstoename tot gevolg zou hebben voor de productie van de voornaamste synthetische vezels. Aangezien SNIACE een producent van synthetische vezels is en de betrokken steun gedeeltelijk ter ondersteuning van deze activiteiten lijkt te zijn aangewend, kunnen de desbetreffende maatregelen slechts als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd indien zij in overeenstemming zijn met de kaderregeling voor steunmaatregelen in de sector synthetische vezels. Hoewel de steun reeds van een aantal jaren geleden dateert, moet zij op basis van de huidige versie van de kaderregeling worden onderzocht. De kaderregeling heeft onder meer betrekking op investeringssteun voor de extrusie en texturiseren van vier vezels: polyester, polyamide, arcryl en polypropreen. De kaderregeling bepaalt dat de Commissie met betrekking tot grotere ondernemingen (d.w.z. ondernemingen die geen kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) zijn) dergelijke steun alleen goedkeurt (tot maximaal 50 % van het toepasselijke steunplafond) indien de steun in een aanzienlijke vermindering van de relevante capaciteit resulteert, of indien de markt voor de relevante producten door een structureel tekort aan de aanbodzijde wordt gekenmerkt en de steun niet in een aanzienlijke uitbreiding van de relevante capaciteit resulteert.

In het onderhavige geval hebben de Spaanse autoriteiten niet getracht de maatregelen te rechtvaardigen met het argument dat zij reddings- of herstructureringssteun vormen. Evenmin hebben zij bewijstukken overgelegd met betrekking tot een geldig herstructureringsplan of een voorgestelde vermindering van de aanwezigheid van SNIACE op de markt. Dit lijkt te bevestigen dat de

steun uitsluitend bedoeld was om de exploitatie van de onderneming te kunnen voortzetten.

Bovendien zijn de Commissie, wat de activiteiten van SNIACE op het gebied van synthetische vezels betreft, geen plannen bekend die tot een aanzienlijke capaciteitsvermindering zouden leiden. Verder is de bezettingsgraad van de capaciteit in deze sector nog altijd onbevredigend. Er blijkt derhalve in de relevante markt geen sprake te zijn van een structureel tekort aan aanbodzijde.

Gezien het bovenstaande beschikt de Commissie momenteel over onvoldoende informatie om te kunnen beoordelen of de steunmaatregelen geheel of gedeeltelijk als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd ingevolge de afwijkingen van artikel 92, leden 2 en 3.

Gezien de aard van de maatregelen kan de verenigbaarheid ervan slechts worden beoordeeld op grond van het bepaalde van artikel 92, lid 3, onder c), van het Verdrag. Vooral nog heeft de Commissie evenwel sterke twijfels over de verenigbaarheid van de steun met de gemeenschappelijke markt, aangezien zij niet lijkt te voldoen aan de communautaire kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden, en evenmin in overeenstemming lijkt te zijn met de kaderregeling voor steunmaatregelen in de sector synthetische vezels. Bovendien moet zij in eerste instantie als onwettig worden beschouwd omdat zij niet is aangemeld.

Gezien alle bovenstaande overwegingen heeft de Commissie besloten de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden met betrekking tot de volgende vermeende steunelementen die onder het algemeen verbod op staatssteun vallen zoals neergelegd in artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag en artikel 61, lid 1, van de EER-Overeenkomst:

- het niet-betalen van milieuheffingen die SNIACE verschuldigd was sinds 1987;
- het niet-afdragen van socialezekerheidspremies sinds 1991;
- een leninggarantie voor 1 miljard ESP, goedgekeurd bij wet 7/93;
- de financieringsregelingen voor de voorgenomen bouw van een afvalzuiveringsinstallatie;
- de gedeeltelijke kwijtschelding van schulden voor een bedrag van 160 miljoen ESP door de gemeenteraad van Torrelevaga, en
- overeenkomsten tussen SNIACE en het loongarantiefonds Fogasa inzake een bedrag van 1,702 miljard ESP aan achterstallig loon dat is uitgekeerd door Fogasa namens SNIACE aan de werknemers.

In het kader van deze procedure maant de Commissie uw autoriteiten aan om binnen één maand vanaf de datum van deze brief hun opmerkingen over de bovenstaande analyse van de zaak te maken alsmede eventuele andere informatie te verstrekken die zij voor de beoordeling van de betrokken steun van belang achten. De Commissie behoudt zich het recht voor om na onderzoek van de opmerkingen van uw regering en van de eventuele opmerkingen van belanghebbenden om aanvullende informatie te verzoeken.

De Commissie herinnert de Spaanse regering tevens aan de opschortende werking van artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag, en vestigt uw aandacht op de mededeling, bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* C 318 van 24 november 1983, bladzijde 3, waarin wordt bepaald dat eventuele onwettig toegekende steun, dat wil zeggen steun die is toegekend zonder de eindbeslissing in het kader van de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag af te wachten, kan worden teruggevorderd.

De Commissie verzoekt de Spaanse regering eveneens om SNIACE SA onverwijld in kennis te stellen van de inleiding van de procedure, en van het feit dat zij wellicht onrechtmatig ontvangen steunbedragen met rente zal moeten terugbetalen.

De Commissie deelt de Spaanse regering mee dat zij de overige lidstaten, de EVA-staten en andere belanghebbenden, door bekendmaking van deze brief in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* en het EER-Supplement bij het Publicatieblad, zal aanmanen haar hun opmerkingen kenbaar te maken.

Gelieve voorts ter kennis te nemen dat derden die kunnen aantonen dat zij hierbij voldoende belang hebben, een afschrift van dit schrijven kunnen ontvangen. U wordt derhalve verzocht de Commissie binnen zeven dagen na ontvangst van dit schrijven mee te delen of deze brief uws inziens bijzonder gevoelige informatie bevat waarvan u wenst dat deze vóór publicatie wordt geschrapt. U dient elk geval duidelijk te motiveren. Indien de Commissie niet binnen de gestelde termijn een met redenen omkleed verzoek ontvangt, gaat zij ervan uit dat u instemt met de publicatie van de volledige tekst van deze brief.”

De Commissie verzoekt de overige lidstaten en andere belanghebbenden, haar hun opmerkingen kenbaar te maken door deze binnen een maand vanaf de datum van deze mededeling te zenden aan het volgende adres:

Europese Commissie
Wetstraat 200
B-1049 Brussel.

Deze opmerkingen zullen aan de Spaanse regering worden meergedeeld.

Voorafgaande aanmelding van een concentratie
(Zaak nr. IV/M.1009 — Georg Fischer/DISA)

(98/C 49/03)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Op 9 februari 1998 ontving de Commissie een aanmelding van een beoogde concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽¹⁾ waarin is medege-deeld dat de Zwitserse Georg Fischer AG („GF”) en de Deense onderneming Dansk Industri Syndikat A/S („DISA”), die onder zeggenschap staat van de A. P. Møller groep, in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van de genoemde verordening gezamenlijke zeggenschap verkrijgen over de onderneming Georg Fischer DISA Holding AG („GF DISA”), een nieuw gestichte vennootschap die een gezamenlijke onderneming is.

2. De bedrijfswerkzaamheden van de desbetreffende ondernemingen zijn:

— GF: „automotive engineering”, pijpleiding systemen, bouwkunde, bouw van productiefaciliteiten

— DISA: ontwikkeling, productie en verkoop van luchtfilters,

— GF DISA: ontwikkeling, productie en verkoop van materiaal voor (metaal)gieterijen.

3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 4064/89 kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden.

4. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar hun eventuele opmerkingen ten aanzien van de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax ((32-2) 296 43 01 of 296 72 44) of per post, onder vermelding van referentie IV/M.1009 — Georg Fischer/DISA, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie (DG IV)
Directoraat B — Task Force Fusiecontrole
Kortenberglaan 150
B-1040 Brussel.

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 1. Verordening gewijzigd in PB L 257 van 21.9.1990, blz. 13.

Voorafgaande aanmelding van een concentratie
(Zaak nr. IV/M.987 — Adtranz/Siemens/Thyssen — Transrapid Int.)

(98/C 49/04)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Op 6 februari 1998 ontving de Commissie een aanmelding van een beoogde concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽¹⁾ waarin is medegedeeld dat de ondernemingen ABB Daimler-Benz Transportation GmbH („Adtranz”), Siemens AG („Siemens”) en Thyssen Transrapid System GmbH („Thyssen”) in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van de zin genoemde verordening gezamenlijk zeggenschap verkrijgen over Transrapid International GmbH & Co KG („Transrapid Int.”).

2. De bedrijfswerkzaamheden van de desbetreffende ondernemingen zijn:

— Adtranz: ontwikkeling, productie en verkoop van uitrusting voor vervoer per spoor

— Siemens: verschillende activiteiten op het domein van industrieel en elektronische producten, vervoertechnologie inbegrepen

— Tranrapid Int.: plannen en uitvoeren van projecten i.v.m. magnetische „zweef”-treinen, onderhoud van magnetische „zweef”-treinen, marketing van systemen voor magnetische „zweef”-treinen.

3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 4064/89 kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden.

4. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar hun eventuele opmerkingen ten aanzien van de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax ((32-2) 296 43 01 of 296 72 44) of per post, onder vermelding van referentie IV/M.987 — Adtranz/Siemens/Thyssen — Transrapid Int., aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie (DG IV)
Directoraat B — Task Force Fusiecontrole
Kortenberglaan 150
B-1040 Brussel.

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 1. Verordening gewijzigd in PB L 257 van 21.9.1990, blz. 13.

Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie**(Zaak nr. IV/M.1071 — Spar/Pro)**

(98/C 49/05)

(Voor de EER relevante tekst)

Op 15 januari 1998 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovengenoemde aangemelde concentratie en ze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad. De volledige tekst van de beschikking is enkel beschikbaar in het Duits en zal openbaar gemaakt worden na verwijdering van alle zakengeheimen. De tekst zal verkrijgbaar zijn:

- op papier bij de verkooppunten van het Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen (zie lijst op de laatste bladzijde van de omslag);
- in elektronische vorm in de „CDE”-versie van de Celex-database, onder documentnummer 398M1071. Celex is het geautomatiseerde documentatiesysteem van het Europees Gemeenschapsrecht. Voor verdere informatie in verband met abonnementen, gelieve u contact op te nemen met:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2985 Luxemburg
Tel.: (+352) 292 94 24 55; fax: (+352) 292 94 27 63.

Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie**(Zaak nr. IV/M.1064 — Bombardier/Deutsche Waggonbau)**

(98/C 49/06)

(Voor de EER relevante tekst)

Op 29 januari 1998 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovengenoemde aangemelde concentratie en ze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad. De volledige tekst van de beschikking is enkel beschikbaar in het Engels en zal openbaar gemaakt worden na verwijdering van alle zakengeheimen. De tekst zal verkrijgbaar zijn

- op papier bij de verkooppunten van het Bureau voor Officiële Publicaties der Europese Gemeenschappen (zie lijst op de laatste omslagzijde);
- in elektronische vorm in de „CEN” versie van de Celex-database, onder documentnummer 398M1064. Celex is het geautomatiseerd documentatiesysteem van het Europees gemeenschapsrecht; voor verdere informatie in verband met abonnementen, gelieve contact op te nemen met

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Telefoon: +352-2929 42 455, fax: +352-2929 42 763.

Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie**(Zaak nr. IV/M.1070 — Spar/Pfannkuch)**

(98/C 49/07)

(Voor de EER relevante tekst)

Op 15 januari 1998 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovengenoemde aangemelde concentratie en ze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad. De volledige tekst van de beschikking is enkel beschikbaar in het Duits en zal openbaar gemaakt worden na verwijdering van alle zakengeheimen. De tekst zal verkrijgbaar zijn

- op papier bij de verkooppunten van het Bureau voor Officiële Publicaties der Europese Gemeenschappen (zie lijst op de laatste omslagzijde);
- in elektronische vorm in de „CDE” versie van de Celex-database, onder documentnummer 398M1070. Celex is het geautomatiseerd documentatiesysteem van het Europees gemeenschapsrecht; voor verdere informatie in verband met abonnementen, gelieve contact op te nemen met

EUR-OP

Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)

2, rue Mercier

L-2985 Luxembourg

Telefoon: +352 292 94 24 55; fax: +352 292 94 27 63.

Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie**(Zaak nr. IV/M.1018 — GE Capital/Woodchester)**

(98/C 49/08)

(Voor de EER relevante tekst)

Op 7 november 1997 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovengenoemde aangemelde concentratie en ze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad. De volledige tekst van de beschikking is enkel beschikbaar in het Engels en zal openbaar gemaakt worden na verwijdering van alle zakengeheimen. De tekst zal verkrijgbaar zijn

- op papier bij de verkooppunten van het Bureau voor Officiële Publicaties der Europese Gemeenschappen (zie lijst op de laatste omslagzijde);
- in elektronische vorm in de „CEN” versie van de Celex-database, onder documentnummer 397M1018. Celex is het geautomatiseerd documentatiesysteem van het Europees gemeenschapsrecht; voor verdere informatie in verband met abonnementen, gelieve contact op te nemen met

EUR-OP

Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)

2, rue Mercier

L-2985 Luxembourg

Telefoon: +352-2929 42 455, fax: +352-2929 42 763.

III

(Bekendmakingen)

COMMISSIE

Gemeenschappelijke oproep tot het indienen van voorstellen voor het Phare/Tacis-LIEN-programma en het Phare-partnerschapsprogramma

(98/C 49/09)

De Commissie (DG IA) doet een oproep voor het indienen van voorstellen voor het Phare/Tacis-LIEN-programma en voor het Phare-partnerschapsprogramma. Deze twee programma's zijn initiatieven van de Commissie ter ondersteuning van niet-gouvernementele organisaties (NGO's) of van non-profitorganisaties door middel van subsidies voor medefinanciering.

Het Phare/Tacis-LIEN-programma

Het Phare/Tacis-LIEN-programma verstrekt subsidies voor medefinanciering voor projecten op initiatief van NGO's die initiatieven van burgers willen stimuleren, en ter verstreking van de capaciteit van NGO's die actief zijn in de sociale sector, die zich inspannen voor achtergestelde bevolkingsgroepen en die gevestigd zijn in de landen van Midden- en Oost-Europa (LMOE), de Baltische landen en de nieuwe onafhankelijke staten (NOS) en Mongolië.

Voor het volgende LIEN-programma kunnen ingediende projecten betrekking hebben op twee terreinen:

1. Bijstand voor achtergestelde vrouwen.
2. Sociale reïntegratie, bevordering van duurzame gezondheidszorg en sociale steun voor randgroepen in de samenleving.

Voor het Phare-LIEN-programma moeten bij alle projecten minstens twee NGO's zijn betrokken, ofwel uit één (of meer) Phare-land(en) (*) en één (of meer) EU-land(en), ofwel uit twee of meer Phare-landen indien deze aantoonbaar over relevante ervaring beschikken.

Voor het Tacis-LIEN-programma moeten bij alle projecten minstens twee NGO's uit één (of meer) Tacis-

land(en) (²) en uit één (of meer) EU-land(en) zijn betrokken.

NB: Momenteel kunnen alleen organisaties in het Tacis-LIEN-programma worden opgenomen die gevestigd zijn in de volgende Tacis-partnerlanden: Armenië, Azerbeidzjan, Georgië, Mongolië, Oekraïne, Oezbekistan en Rusland.

Subsidies voor medefinanciering van de Europese Gemeenschap van 10 000 tot 200 000 ecu zijn beschikbaar voor projecten met een looptijd van twaalf tot 24 maanden; deze subsidies bedragen maximaal 80 % van het totale budget voor het project.

Het Phare-partnerschapsprogramma

Het Phare-partnerschapsprogramma verstrekt subsidies voor medefinanciering van projecten op het gebied van plaatselijke ontwikkeling op initiatief van non-profitorganisaties die een duurzaam partnerschap nastreven met het oog op het uitwisselen van vaardigheden, kennis en ervaring.

Voor het Phare-partnerschapsprogramma 1997 kunnen ingediende projecten betrekking hebben op vier terreinen:

1. Lokale ontwikkeling.
2. Ontwikkeling bedrijven en ondernemingen.
3. Ontwikkeling menselijke hulpbronnen.
4. Sociaal-economische ontwikkeling.

Partnerschappen moeten organisaties omvatten die gevestigd zijn in de landen die in aanmerking komen voor het Phare-programma (*); zij mogen ook organisaties omvatten die in de lidstaten van de Europese Unie gevestigd zijn.

(*) De Phare-landen zijn: Albanië, Bosnië-Herzegovina, Bulgarije, Hongarije, Letland, Litouwen, de Voormalige Joegoslavische Republiek Maceonië, Polen, Roemenië, Slovenië, Slowakije en Tsjechië.

(²) De Tacis-landen zijn: Armenië, Azerbeidzjan, Georgië, Kazachstan, Kirgizië, Moldavië, Mongolië, Oekraïne, Oezbekistan, Rusland, Tadzjikistan, Turkmenistan en Wit-Rusland.

Er zijn subsidies van de Europese Gemeenschap voor medefinanciering van projecten beschikbaar van 15 000 tot 200 000 ecu; deze vertegenwoordigen maximal 70 % van het totale budget voor het project (EU-Phare-partnerschappen) of maximal 80 % van het totale budget voor het project (Phare-Phare-partnerschappen); de looptijd van de projecten bedraagt twaalf tot 24 maanden.

Richtsnoeren en aanvraagformulieren zijn beschikbaar in het Engels, Frans of Duits. Zij zijn verkrijgbaar op onderstaand adres (ook als e-mailbestand):

LIEN — Partnerschap
Financieel en administratief bureau — IBF
Montoyerstraat 63
B-1000 Brussel
Tel.: (32-2) 237 09 52
Fax: (32-2) 237 09 55
e-mail: info@ldp.ibf.be.

Tevens zijn zij verkrijgbaar:

— op de Europa-server:
<http://europa.eu.int/en/comm/dg1a/index.htm>,

— via de vertegenwoordigingen van de Commissie in de lidstaten van de Europese Unie en de delegaties van de Commissie in de landen die in aanmerking komen voor Phare en Tacis,

— via de technische bureaus van Tacis en de coördinatie-eenheden van Tacis,

— via de door de lidstaten aangewezen autoriteiten voor het partnerschapsprogramma (lijst op: <http://europa.eu.int/en/comm/dg1a/phare.html>).

De uiterste termijnen voor de ontvangst van projectvoorstellen zijn:

— Phare-LIEN-programma: vrijdag 29 mei 1998 vóór 13.00 uur.

— Tacis-LIEN-programma: vrijdag 29 mei 1998 vóór 13.00 uur.

Phare-partnerschapsprogramma:

— Eerste ronde: vrijdag 29 mei 1998 vóór 13.00 uur.

— Tweede ronde: vrijdag 30 oktober 1998 vóór 13.00 uur.

**Geselecteerde gegadigden inzake de oproep tot het indienen van aanvragen (97/C 342 A/01):
technische assistentie aan derde landen in het kader van humanitaire of voedselhulp van de
Europese Gemeenschap**

De lijst van gegadigden waaruit deskundigen worden gekozen voor het uitvoeren van opdrachten in derde landen overeenkomstig de procedure die wordt beschreven in de vermelde oproep tot het indienen van aanvragen, kan worden geraadpleegd op de server Europa van de Commissie met ingang van 23 februari 1998 (site: <http://www.cc.cec:8080/en/comm/dg1b/index.htm>).

De gegadigden wier namen en voornamen op deze lijst staan, zullen binnen de komende weken bericht krijgen over de subgebieden waarvoor zij werden geselecteerd.

In het kader van het beheer van deze lijst en in overeenstemming met de procedure die in de vermelde oproep wordt beschreven, zal de Commissie op het gepaste moment contact opnemen met de gegadigden op deze lijst, naargelang de behoeften aan technische assistentie ten gunste van derde landen binnen de humanitaire of voedselhulp van de Europese Gemeenschap.

In september 1998 wordt de lijst opnieuw aangepast, waarbij rekening wordt gehouden met reeds geselecteerde gegadigden en de nieuwe aanvragen die mogen worden ingediend overeenkomstig de voorwaarden die beschreven worden op de server Europa van de Commissie met ingang van de maand april 1998.